

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 18 ມີນາ 2018 (03 - 18 - 2018)

ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງເຮົາ

ແມ່ນສິ່ງໃດທີ່ພວກເຮົາແນ່ໃຈວ່າຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ.

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການດູແລຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ທຸກຊາດອະເມຣິກາສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍສິ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນອະເມຣິກາ: ອິສຣະ, ປະຊາທິປະໄຕ, ຄວາມຍຸດຕິທັມ, ແລະ ປະເທດຊາດ. ເວົ້າໃຫ້ລະອຽດກວ່ານີ້ກໍແມ່ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກຮັກປະເທດຊາດບ້ານເມືອງ. ໂດຍສະເພາະຫຼາຍໆຄົນຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ໃນກອງທັບທະຫານຫຼືຜູ້ທີ່ສູນເສັງສະມາຊິກຄອບຄົວໃນສົງຄາມ, ທຸກຊາດໄດ້ເຕືອນເຂົາໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກ້າຫານແລະການເສັງສະລະຊີວິດ.

ສຳລັບປະຊາຊົນຄົນອະເມຣິກາທີ່ຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫຼືອ, ທຸກຊາດອະເມຣິກາຍັງສະແດງຄວາມປົກປັກຮັກສາຄຸ້ມຄອງ. ເມື່ອປະຊາຊົນອະເມຣິກາກ້າວເຂົ້າມາໃນບໍລິເວນຂອງສະຖານທູດຂອງສະຫະຣັດອະເມຣິກາ, ດວງດາວແລະແຜ່ນສີເສັ້ນລາຍທາງຍາວເຕືອນເຂົາວ່າດຽວນີ້ເຂົາຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຂອງສະຫະຣັດອະເມຣິກາ.

ພວກເຮົາປະເຊີນໜ້າກັບຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດເມື່ອຊີວິດຂອງເຮົາເກີດສັບສົນຈົນພົບວ່າມີຄວາມຮູ້ສຶກໂດດດ່ຽວແລະຖືກເປີດເຜີຍ ຫຼາຍກວ່ານັ້ນເມື່ອຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຄົນອື່ນໆ. ໃນໂອກາດນັ້ນ ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກບໍ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງແລະຖືກໂຈມຕີ. ຄັ້ງໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດຂອງອິສຣາເອນ. ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົກຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງແລະຖືກໂຈມຕີ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງວ່າພຣະອົງເປັນຄວາມປາຖນາຂອງພວກເຮົາ; ພຣະອົງເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຂອງພວກເຮົາ, ປາກົດຢູ່ເໝືອເຂົາດ້ວຍຣິດອຳນາດປົກຄອງອັນສູງສຸດຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ຢ່າງໂດດດ່ຽວ. ພວກເຮົາຍືນຢູ່ພາຍໃຕ້ທຸກຊາດອີກອັນໜຶ່ງ, ການຄຸ້ມຄອງຂອງການປົກປັກຮັກສາ: ພຣະເຈົ້າພຽງຜູ້ດຽວ ພຣະອົງຍືນຢູ່ໃນທຸກສະພາບການທີ່ເຮົາປະເຊີນ. ພຣະເຈົ້າຄຸ້ມຄອງເຮົາດ້ວຍການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ອົບພະຍົບ 17: 8-10

8-9 ຊາວອາມາເລັກໄດ້ຍົກທັບມາຕີຊາວອິສຣາເອນທີ່ເຣຟີດິມ ໂມເຊຈຶ່ງເວົ້າກັບໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງໂຮມກຳລັງຄົນຂອງເຮົາອອກໄປສູ່ຮີບກັບຊາວອາມາເລັກໃນມື້ອື່ນນີ້ ເຮົາຈະຖືໄມ້ເທົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຍືນຢູ່ເທິງຈອມພູ.”¹⁰ ໂຢຊວຍໄດ້ເຮັດຕາມໂມເຊສັ່ງ ຄືໄດ້ສູ້ຮີບກັບພວກອາມາເລັກ ສ່ວນໂມເຊ ອາໂຣນແລະ ຮູເຣໄດ້ຂຶ້ນໄປເທິງຈອມພູນັ້ນ.

ຕອນນີ້ຊົນຊາດອິສຣາເອນຕັ້ງຄ້າຍພັກທີ່ເຮພີດີມ, ແລະໃນທີ່ນັ້ນປະຊາຊົນບໍ່ມີນ້ຳດື່ມ.(ອິບພະຍົບ 17:1) ໃນທີ່ສຸດ, ພວກເຂົາກໍ່ໃຊ້ວິທີການເດີມຂອງພວກເຂົາ: ພວກເຂົາຈື່ມ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາໄດ້ທົດລອງພຣະເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ປະທານນ້ຳໂດຍສິ່ງໃຫ້ໂມເຊໃຊ້ໄມ້ເທົ້າຂອງລາວຕີກ້ອນຫີນ. ຂະນະເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຈື່ມທຸກກ່ຽວກັບບັນຫານ້ຳກ່ອນໜ້ານັ້ນ (ອິບພະຍົບ 15: 22-27). ພຣະເຈົ້າຍັງເຮັດການອັດສະຈັນໃນການໃຫ້ນ້ຳແກ່ເຂົາໃນເວລານີ້ຄືກັນ.

ຊົນຊາດອິດສຣາເອນກໍ່ລ້າງຈະປະເຊີນກັບບັນຫາໃໝ່ ບາງທີໃຫຍ່ກວ່າເກົ່າ ທີ່ຈະທ້າທາຍຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ. ການຫົວກະທາຍນ້ຳເປັນເລື່ອງນ້ອຍທີ່ສຸດຂອງຄວາມກັງວົນຂອງພວກເຂົາ ເພາະຊາວອາມາເລັກໄດ້ຍົກທັບມາປະເຊີນໜ້າເຂົາທີ່ເຮພີດີມ. ຊົນຊາດອິດສຣາເອນແລະຊາວອາມາເລັກເປັນສັດຕູກັນທາງດ້ານເຊື່ອສາຍ. ຊາວອາມາເລັກແມ່ນສືບເຊື່ອສາຍມາຈາກເອຊາວ, ພວກເຂົາກາຍມາເປັນສັດຕູຂອງອິດສຣາເອນ ມີການຕໍ່ສູ້ຄຸກຄາມກັນຕອດເວລາທາງດ້ານສາສນາແລະການດຳລົງຢູ່ຂອງປະຊາຊາດ, ສີ່ສິບປີຫຼັງຈາກເຫດການເກີດຂຶ້ນໃນອິບພະຍົບບົດ 17, ໂມເຊຍັງໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າປະຊາຊົນຊາວອາມາເລັກຜູ້ “ບໍ່ຢາກເກງພຣະເຈົ້າ”(ພຣະບັນຍັດສອງ 25:18).

ຊຶ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຂອງຊາວອາມາເລັກເປັນຢ່າງໃດ ເພາະມີແຕ່ເຂົາເທົ່ານັ້ນທີ່ຕໍ່ສູ້ຄົນຂອງພຣະເຈົ້ານັບຕັ້ງແຕ່ເຂົາໄດ້ອອກຈາກອີຍິບ. ແນ່ນອນ, ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບຊາວອິດສຣາເອນ. ພຣະອົງຍັງທຳໜ້າທີ່ໃນການເຮັດການອັດສະຈັນແລ້ວຊື່ອີກ ໃນການນຳພາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງອອກຈາກການເປັນທາດ. ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເໜືອຊົນຊາດອິດສຣາເອນ, ແຕ່ຊາວອາມາເລັກບໍ່ສົນໃຈ ເຂົາຍັງຕໍ່ສູ້. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອອກຈາກການເປັນເຈົ້າຂອງຕົວເອງດ້ວຍການດື່ມລົນແລະຕໍ່ສູ້. ດັ່ງທີ່ເຮົາຈະເຫັນໃນໂບໂຍກຕໍ່ໄປ, ຊົນຊາດອິດສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຢູ່ຕາມລຳພັງ ແລະພວກເຮົາກໍ່ເຊັ່ນກັນ.

2. ອິບພະຍົບ 17: 11-13

11ເມື່ອໃດໂມເຊຍົກແຂນຂຶ້ນ ຊາວອິດສຣາເອນກໍ່ເປັນຝ່າຍໄດ້ປຽບ ແຕ່ພໍໂມເຊເອົາແຂນລົງ ຝ່າຍອາມາເລັກກໍ່ເລີ້ມໄດ້ປຽບ 12ເມື່ອໂມເຊເມື່ອຍແຂນອາໂຣນກັບຮູເຮກໍ່ນຳກ້ອນຫີນມາໃຫ້ໂມເຊນັ່ງ ແລ້ວເຂົາທັງສອງກໍ່ຍືນຈັບແຂນໂມເຊຍົກຂຶ້ນຄົນລະຂ້າງ ແຂນຂອງໂມເຊຈຶ່ງຍົກຢູ່ຈົນເທົ່າຕາເວັນຕົກດິນ 13ໂຍຊວຍກໍ່ຊະນະປະຊາຊົນຂອງອາມາເລັກໄດ້ທັງຫມົດ

ການວາງແຜນຕໍ່ສູ້ທຳລາຍຊາວອາມາເລັກເບິ່ງຄືບໍ່ເປັນແບບເປັນແຜນແຕ່ມັນໄດ້ຜົນເກີນຄາດ. ໂມເຊມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ໂຍຊວຍເປັນຜູ້ເລືອກເອົາຊາຍສະກັນໃຫ້ເຂົາຮ່ວມໃນການຕໍ່ສູ້ຂະນະທີ່ເຂົາປະເຊີນໜ້າກັບສັດຕູ. ໃນຂະນະທີ່ໂຍຊວຍກຳລັງນຳກອງທັບ, ໂມເຊ, ອາໂຣນ, ຮູເຮຍືນຢູ່ເທິງພູເຂົາໃກ້ໆ. ໂມເຊມີໄມ້ເທົ້າຂອງພຣະເຈົ້າໃນມືຂອງລາວ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຍ້ານກົວຫຼືສັບສົນ, ຊຶ່ງອາດມີຄວາມຫວັງ, ຖ້າມາກາງຊົນຊາດອິດສຣາເອນໃນຂະນະທີ່ເຂົາປະເຊີນໜ້າກັບຊາວອາມາເລັກ. ປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ເດີນທາງໄປຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍ, ໂຊກຮ້າຍສຳລັບການຕໍ່ສູ້, ເມື່ອໃດໂມເຊຍົກໄມ້ເທົ້າຂຶ້ນຊາວອິດສຣາເອນກໍ່ເປັນຝ່າຍໄດ້ປຽບ ແຕ່ເມື່ອແຂນຂອງລາວເມື່ອຍແຮງແລະລາວປ່ອຍແຂນຂອງລາວລົງ, ຊາວອາມາເລັກກໍ່ເປັນຝ່າຍໄດ້ປຽບ. ໃນທີ່ສຸດ, ອາໂຣນແລະເຮຣູຊວຍໂມເຊຍົກມືຂຶ້ນ “ ດັ່ງນັ້ນແຂນຂອງໂມເຊຈຶ່ງຍົກຢູ່ຈົນຕາເວັນຕົກດິນ.” ດ້ວຍເຫດທີ່ “ພຣະເຢໂຣວາເຮັດໃຫ້ຊາວອາມາເລັກພ່າຍແພ້ແກ່ກອງທັບພຣະອົງດ້ວຍດາບ.”

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ແຕກຕ່າງ? ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທັມມະດາຂອງລະຍະທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນຂອງໂມເຊ ແລະການສະແດງທ່າທີໃນເນີນພູສູງສຸດດ້ວຍການຊູມືຂອງລາວຂຶ້ນ ທີ່ຈະສິ່ງກຳລັງໃຈໃຫ້ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນກອງທັບທະຫານຂອງລາວ; ມັນບົ່ງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ລາວຍົກຂຶ້ນນັ້ນຄືຮີດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງຄືກັບຜູ້ລ້ຽງ

ແກະ, ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເໝືອນປະກອນປະກອບບົດຮຽນເພື່ອສຳແດງແກ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນວ່າອິດທິພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ການງານຂອງພຣະອົງສຳເລັດ.

ໄມ້ເທົ້ານັ້ນກາຍມາເປັນສັນຍາລັກທີ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ກັບໂມເຊ. ເລື່ອງໄມ້ເທົ້າທີ່ເບິ່ງເປັນເລື່ອງງ່າຍໆນີ້ໄດ້ກາຍມາເປັນຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໂມເຊໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືນຳເອົາໂຮກລະບາດຕ່າງໆ, ແຍກນຳທະເລແດງອອກ (ອົບພະຍົບ 14: 15- 16), ແລະຕີໂງ່ນຫີນໃຫ້ນຳໄຫຼອອກມາໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນທີ່ຫົວນຳໄດ້ດີມ. (ອົບພະຍົບ 17: 5-6.)

ໄມ້ເທົ້າໃນມືຂອງໂມເຊປົກກະຕິແລ້ວແມ່ນເຄື່ອງມືຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະໃຊ້. ມັນບໍ່ມີຫຍັງເປັນພິເສດທີ່ກ່ຽວກັບການຕໍ່ສູ້ແລະບໍ່ມີອຳນາດພິເສດຕິດຕົວໃນການເຮັດສິ່ງນີ້. ມັນເປັນການສຳແດງການປາກົດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຮິດອຳນາດການທຳງານທີ່ມີປະສິດຕິພາບໃນຖ້ຳມາກາງໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ກອງທັບອິສຣາເອນໄດ້ປຽບໃນການຕໍ່ສູ້ເມື່ອມີຂອງໂມເຊຍົກໄມ້ເທົ້າຂຶ້ນໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນການຊົງປາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຊະນະເຊັ່ນດຽວກັນໃນການຕໍ່ສູ້ຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານເມື່ອອຳນາດແລະການຊົງສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າມີຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ. ມັນເປັນສັນຍາລັກທີ່ຈຳເປັນ, ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະສວມໃສ່ຍຸທະພັນ (ເອເຟໂຊ 6: 10-18), ໃຫ້ຮູ້ວິທີໃຊ້ຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພວກເຮົາ. “ສຸດທ້າຍນີ້ຂໍຈົ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະໃນຮິດເດດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້10).

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບໍ່ປະເມີນຄຸນຄ່າໄມ້ເທົ້າແລະຄວາມສາມາດກັບຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງເຮົາຝ່າຍຈິດວິນຍານຫຼືຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕົວເອງສູງເກີນໄປ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະການຕໍ່ສູ້ຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຕົວເຮົາເອງ. ພວກເຮົາສາມາດມີຊັບຊະນະເໝືອຄວາມບາບໄດ້ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃຕ້ການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສວມເອົາວິນຍານທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້.

3. ອົບພະຍົບ 17: 14-16

14 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂມເຊວ່າ, “ຈົ່ງຂຽນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ໄວ້ໃນປຶ້ມ ເພື່ອຈະໄດ້ລະນຶກເຖິງ ແລະຈົ່ງເລົ່າໃຫ້ໂຢຊວຍຟັງວ່າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ສຽງຂອງອາມາເລັກໝົດສິ້ນໄປ.” 15 ແລ້ວໂມເຊໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາອັນໜຶ່ງຂຶ້ນເອີ້ນແທ່ນນັ້ນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນທຸງຊັຍຂອງຂ້ອຍ. 16 ເພິ່ນສັ່ງວ່າ “ຈົ່ງຍົກສູງທຸງຊັຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສູ້ຮົບກັບຊາວອາມາເລັກຕອດໄປ!”

ຫຼັງຈາກຊັຍຊະນະ, ຄຳສັ່ງແລກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ໂມເຊແມ່ນຂຽນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ໄວ້ແລະເລົ່າໃຫ້ໂຢຊວຍຟັງຄຳປະກາດຂອງພຣະອົງ: "ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊື່ສຽງຂອງອາມາເລັກໝົດສິ້ນໄປຈາກໃຕ້ພ້າ. "ຊົນຊາດອິສຣາເອນຈະປະເຊີນພ້າກັບຊາວອາມາເລັກອີກ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍພາຍຫຼັງພຣະເຈົ້າສັ່ງກະສັດຊາອູນໃຫ້ທຳລາຍເຂົາທັງໝົດ. ໃນທີ່ສຸດ, ຊາອູນບໍ່ເຊື່ອຟັງ(1 ຊາມູເອນ 15: 2-9.) ຊາວອາມາເລັກບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດສິ້ນຈົນເຖິງສັດຕະວັດທີແປດ ກ່ອນຄ.ສ., ໃນສມັຍຂອງເຮເຊກີຢາ. (1 ຂ່າວຄາວ 4: 41-43.)

ໃນຄຳຕອບຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແລະເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າ “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງຂ້ານ້ອຍ.” ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຊາວອິສຣາເອນເຫັນອີກມຸມມອງນຶ່ງຂອງພຣະລັກສະນະຊື່ສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊາວອິສຣາເອນໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຜູ້ຮັກສາພວກເຂົາ (ເຢໂຮວາຣາຟາ). ດຽວນີ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າພຣະອົງຍັງປົກປ້ອງແລະຄຸ້ມຄອງຂອງເຂົາຢູ່ ເຢໂຮວານິສິດຂອງພວກເຂົາ.

ໄມ້ເທົ້າຫຼືຄວາມເປັນຜູ້ນຳໃນມືຂອງໂມເຊແມ່ນການອັດສະຈັນທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນຂອງການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງແລະຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ໃຫ້ມີຊັບຊະນະຕໍ່ຊາວອາມາເລັກ. ຊາວອິດສຣສເອນເຂົ້າໃຈວ່າຊັບຊະນະຂອງພວກເຂົາແມ່ນ

ເພາະພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຢູ່ເໜືອເຂົາ. ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ປົກປ້ອງຂອງພວກເຂົາ.

ການປົກປ້ອງທີ່ມີຊື່ສຽງໃນພຣະຄຳພີເດີມຍັງປາກົດໃນຂະນະທີ່ຊາວອິສຣາເອນຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ. ອີກອັນນຶ່ງ, ເມື່ອປະຊາຊົນຈື່ມຕໍ່ວ່າກ່ຽວກັບການຂາດອາຫານແລະນ້ຳ. “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົ່ງພຶດມາໃນຖ້ຳມກາງປະຊາຊົນແລະຕອດພວກເຂົາ” ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຂົາຖືກສູດຕອດຕາຍໄປ (ຈິດເຊັນບັນຊີ 21: 5-6). ພວກເຂົາໄດ້ສາລະພາບຜິດຕໍ່ໂມເຊວ່າຄວາມບາບຂອງເຂົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະລາວໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຂົາ.

“ ຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເວົ້າຕໍ່ໂມເຊ, ໃຫ້ເຮັດຮູບງູແລະເອົາໄປໄວ້ເທິງກົກເສົາເມື່ອໃດທີ່ຖືກສູດຕອດໃຫ້ໝູວເບິ່ງແລ້ວພຣະອົງຈະຄຸ້ມຄອງ; ດັ່ງນັ້ນໂມເຊໄດ້ເຮັດຮູບງູທອງແລະເອົາໄວ້ເທິງເສົາ” (ຈິດເຊັນບັນຊີ 21: 5-6). ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງເຖິງການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງໃນການສົນທະນາກັບນິໂກເດມກ່ຽວເລື່ອງຕ້ອງມີການບັງເກີດໃໝ່ໃນການທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູບອກລາວວ່າ, “ ໂມເຊໄດ້ຍົກສູ້ຂຶ້ນໃນປ່າສັນໃດ ບຸດມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນສັນນັ້ນ.” (ໂຍຮັນ 3: 14).

ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ "ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຂອງພວກເຮົາ" ຜູ້ຊົງປະທານການໃຫ້ອະພິຍຄວາມບາບແລະໃຫ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ພຣະອົງ “ ຄຸ້ມຄອງ” ເຮົາດ້ວຍການປົກປ້ອງແລະດ້ວຍຊັຍຊະນະຂອງພຣະອົງ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຈະໃຫ້ການເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູວ່າເປັນຜູ້ " ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງຂອງພວກເຮົາ" ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງໃນຊີວິດເຮົາຢ່າງໃດ? ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານີ້.

- ❖ **ເຊື່ອວາງໃຈ.** ທ່ານຍອມບຮັບພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງໃຫ້ອະພິຍຂອງທ່ານບໍ່? ຖ້າຍັງເທື່ອ, ຍອມຈຳນົນຊີວິດຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະອົງແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງສຳລັບຄວາມພົ້ນ.
- ❖ **ອະທິຖານ.** ໂດຍສະເພາະອະທິຖານເພື່ອແຕ່ລະຄົນໃນອາທິດນີ້ໃຫ້ມີປະສົບການການຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະຊົງຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດຂອງເຂົາ. ພ້ອມທັງອະທິຖານເພື່ອຊຸມຊົນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວທີ່ຈະໄປກັບເຂົາໃນທຸກທີ່.
- ❖ **ເປັນຜູ້ກ້າຫານ.** ຖ້າທ່ານກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັບການມີສາຍສຳພັນທີ່ແຕກຕ່າງ ຫຼືໜ້າທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ຈາກພຣະເຈົ້າ, ກ້າວອອກໄປໃນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນເພາະພຣະຄຣິດໄປດ້ວຍກັບທ່ານ. ມອບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຈໄວ້ໃນການຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະອົງ.

ເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ແຫງນຂຶ້ນເບິ່ງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທຸງໃນປະເທດທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່. ນີ້ແມ່ນບາງສິ່ງທີ່ດີກວ່າເມື່ອທ່ານເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ. ທ່ານສາມາດມີຊີວິດຢູ່ໃນຊັຍຊະນະຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນເມື່ອທ່ານຢືນຢູ່ໃຕ້ພຣະເຢໂຮວານິສິດ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຄຸ້ມຄອງຂອງເຮົາ.

ອຸປະຖັມ ໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.